VERSCHIJNT WEKELIJKS

Bobo

NR. 15 - 12 APRIL 1969
abonnementsprijs 35 cent
losse nummers 50 cent
voor België 7 frank

Opzij, opzij,
Want Bobo moet voorbij!
Zeg, ligt er op jouw wagen
Een appeltje voor mij?

Er zijn vier appels van de kruiwagen gerold.
Kun je ze vinden?

VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

Bobo

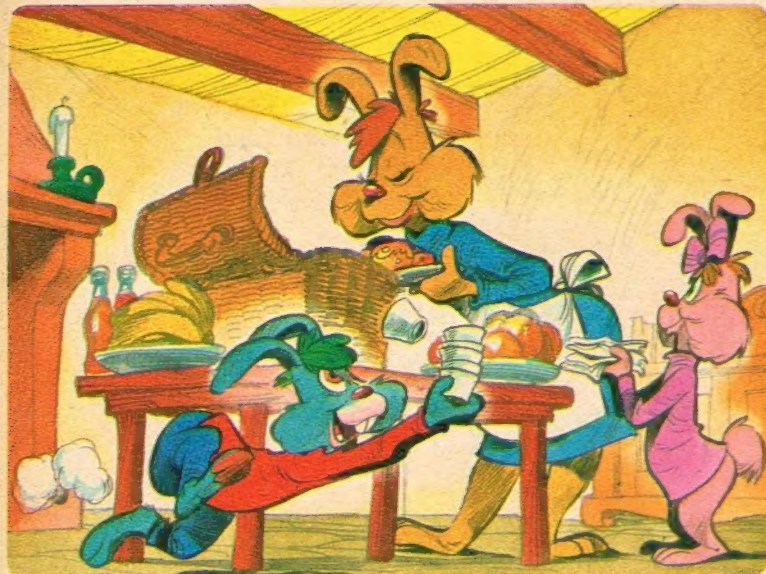

Krabbel

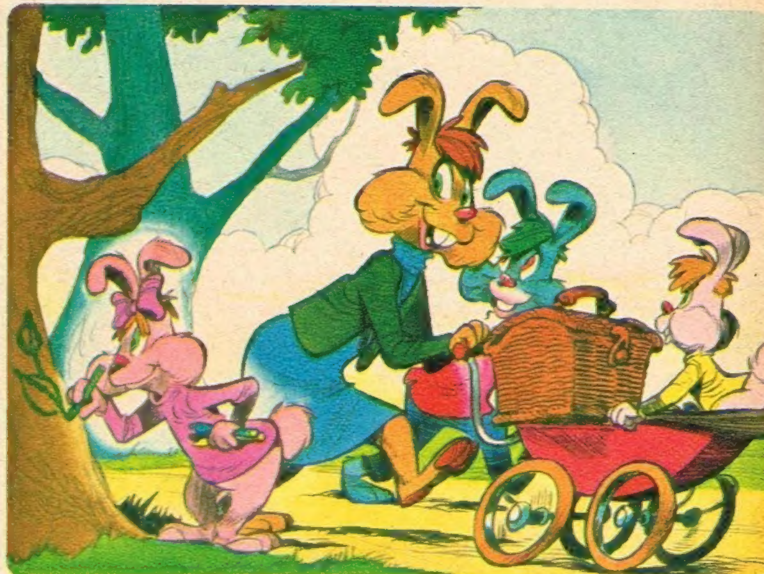

Baby

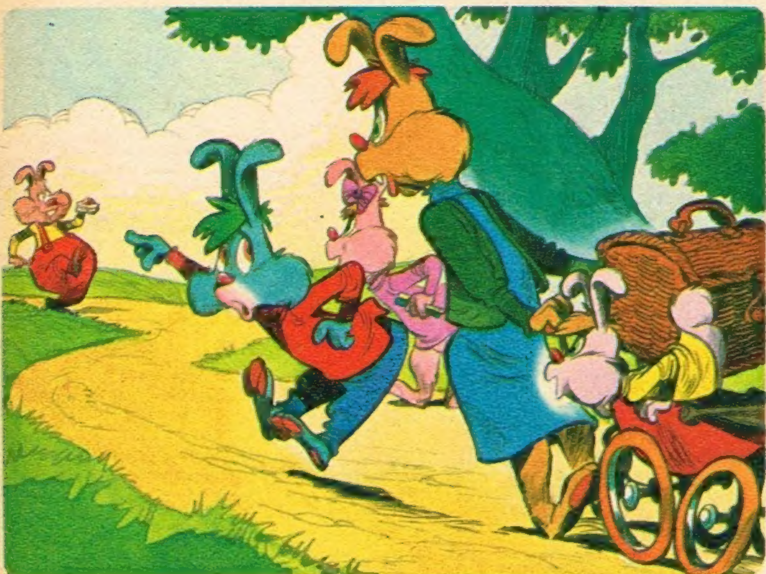

Mama

Tsjoek-Tsjoek

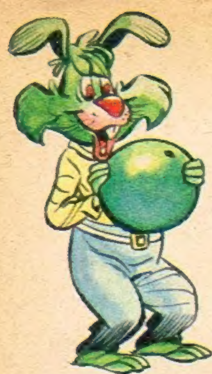
Bobo Konijn en zijn

1. „Kinderen," zegt mama Konijn, „als jullie me een beetje willen helpen, gaan we met ons viertjes picknicken in het bos." Natuurlijk staan Bobo en zijn zusje Krabbel meteen klaar om mama wat spulletjes aan te geven voor de picknickmand. Mama neemt van alles mee. Tot zelfs een lekkere taart!

2. Als je buiten bent, heb je altijd meer honger dan thuis. Daarom heeft mama Konijn zoveel ingepakt. Baby snuffelt al aan de mand. En stoute Krabbel kan het niet laten om onderweg op alle bomen wat te tekenen. Dat hoort niet zo. Je moet niet schrijven op een boomstam. En zeker niet krassen!

3. „Oei, mama!" schreeuwt Bobo opeens. „Daar staat oom Slokop langs de weg. Kunnen we ons ergens verstoppen? Als hij ziet dat we zoveel lekkere dingen bij ons hebben, wil hij vast met ons mee." „Nee jongen, dat gaat niet," zegt mama Konijn. „Als oom graag mee wil, dan moet het maar." „Bééé!" jengelt Baby.

4. Oom heeft de familie Konijn al gezien. „Lekker weertje!" roept hij. „Jullie gaan picknick houden. Wacht even, ik ga met jullie mee! Nergens smaakt het eten me zo goed als in het bos!" Mama, Bobo, Krabbel en Baby blijven wachten tot oom Slokop hen heeft ingehaald. Dikke oom Slokop lacht al.

Papa

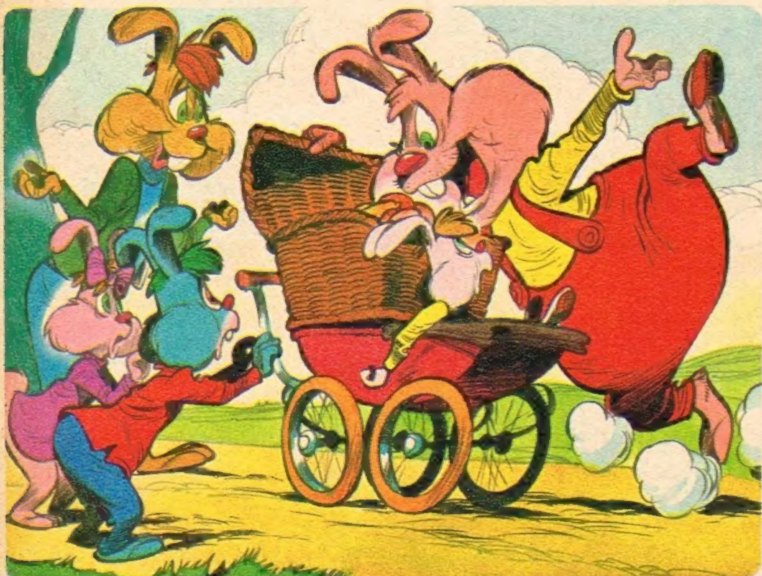

Lees-Voor

Oma

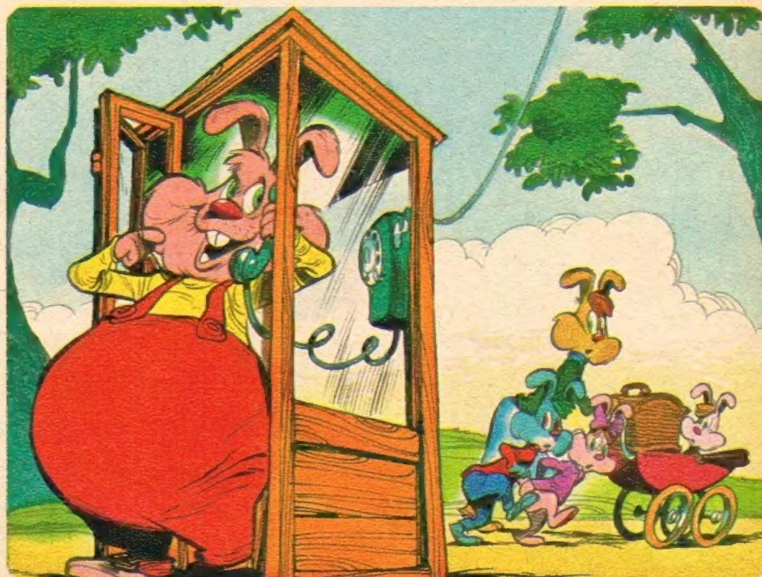

Tante Deur-Dicht

Oom Slokop

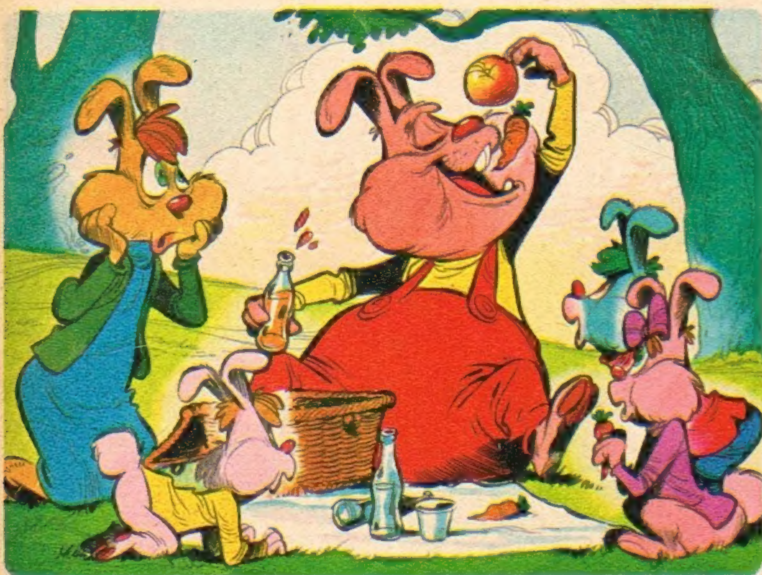
vrolijke familie

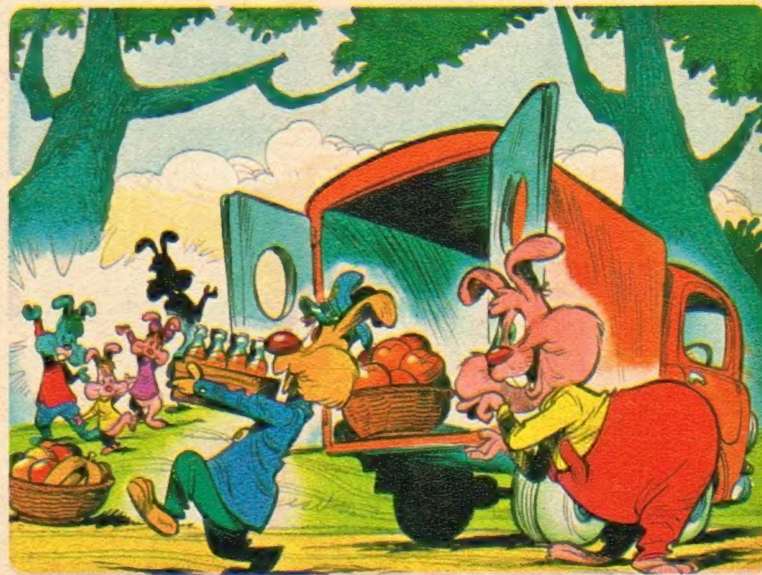
5. Natuurlijk maakt hij meteen de picknickmand open. „Mmmm. . .!" roept hij snuivend. „Dat zal me een feest worden!" Voor u wel, denkt Bobo. Maar voor ons zal er niet veel overblijven. Waarom wou mama ook niet wegkruipen! Bobo heeft helemaal geen plezier meer in de picknick. Hij is boos omdat oom met ze meegaat.

6. „Ik moet even iemand opbellen," zegt oom. „Lopen jullie maar vast door." „Die snertoom!" moppert Bobo. Maar mama Konijn vindt het niet goed dat Bobo zo praat. Oom is heus wel aardig, al is hij dan een slokop. Je moet een ander mee laten genieten, als je iets leuks wilt gaan doen. Dat is juist fijn.

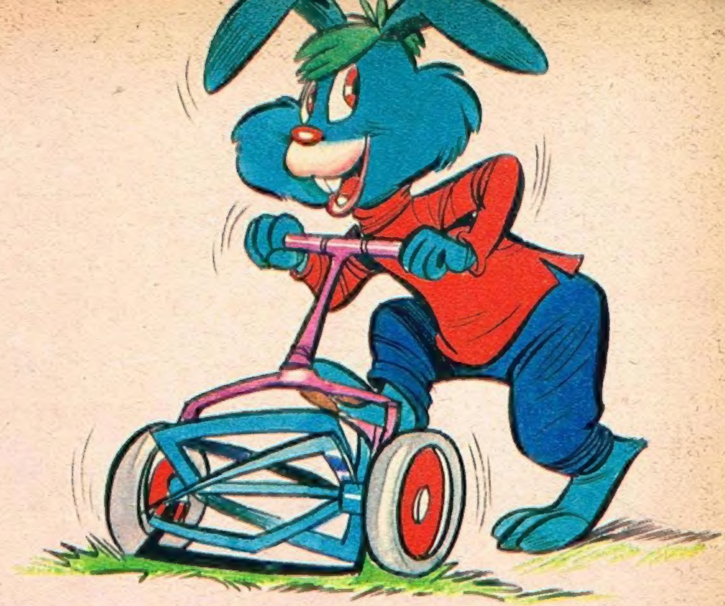

7. Noem dat maar fijn, denkt Bobo, als oom even later begint te eten. Hij propt zoveel in zijn mond, dat zelfs mama Konijn een beetje benauwd begint te kijken. Het een na het ander verdwijnt in zijn dikke buik. Krabbel heeft nog nét een kleine wortel kunnen pakken. Nee, dat is niet eerlijk. Zij willen ook wat!

8. Tuut-tuut. . . daar komt een grote bestelauto aan. Die is van het kruidenierskonijn. Er worden allerlei lekkere dingen uitgedragen. Aha, oom Slokop heeft de kruidenier opgebeld. Nu gaat hij trakteren. Zie je wel dat oom de kwaadste niet is! Het wordt tóch een fijne picknick. En wie had gelijk? Mama!

Hier zie je Bobo
met de maaimachine.
Wat kan zo'n kleine tuinman
al goed werken!
Heel wat beter dan
de tuinman uit ons versje.

Dorus Duikelaar

Tuinman Dorus Duikelaar,
Dat was een domme, zeg!
Hij nam een kleine nagelschaar
En knipte toen de heg.
En om het gras te maaien,
Wat nam hij uit de kast?
Nou geef ik je te rajen:
Zijn scheermes en zijn kwast!
Het onkruid liet hij groeien,
De bloemen trok hij uit.
En om de tuin te sproeien
Nam hij de slagroomspuit.
Hij harkte ook het paadje.
En wat hij dáárvoor nam?
Hij haalde uit zijn laatje
De borstel en de kam.
Zo had hij veel te zorgen
In tuin, plantsoen en park.
Hij kamde iedere morgen
Zijn haren met de hark.
Hij knipte met de snoeischaar
Zijn nagels alle tien.
En als hij zich moest scheren
Nam hij de maaimachien.
Hij deed het toen hij groot was,
Hij deed het voor de mop,
En pas toen Dorus dood was
Toen hield hij ermee op!

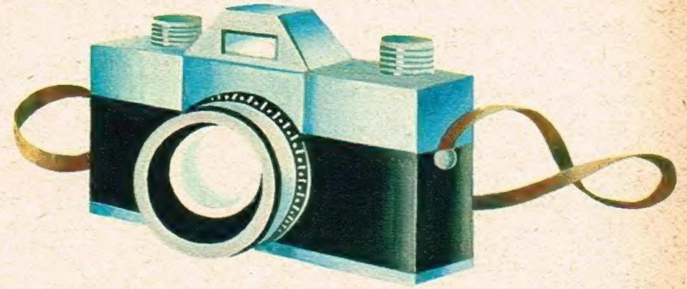
SPELEN MET LETTERS EN WOORDEN

We gaan weer eens goed naar de letters kijken. Die letters vormen samen een woordje. En de woordjes vormen samen een verhaal. Kun je ook schrijven? Probeer het maar.

Tommie

_ _ _ _ _ _ _ _

fototoestel

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

Tommie is een kleine jongen.
Toch is hij heel knap.
Hij kan lezen en schrijven.
Hij heeft een fototoestel.
Daarmee maakt hij kiekjes.
Hij maakt kiekjes van zijn huis.
Van de bomen.
En ook van de poes.
Tommie, maak je ook een foto
van mij?
Ik zit heel stil.
Klik-klik.
De foto is gemaakt.

kiekjes

_ _ _ _ _ _ _ _ _

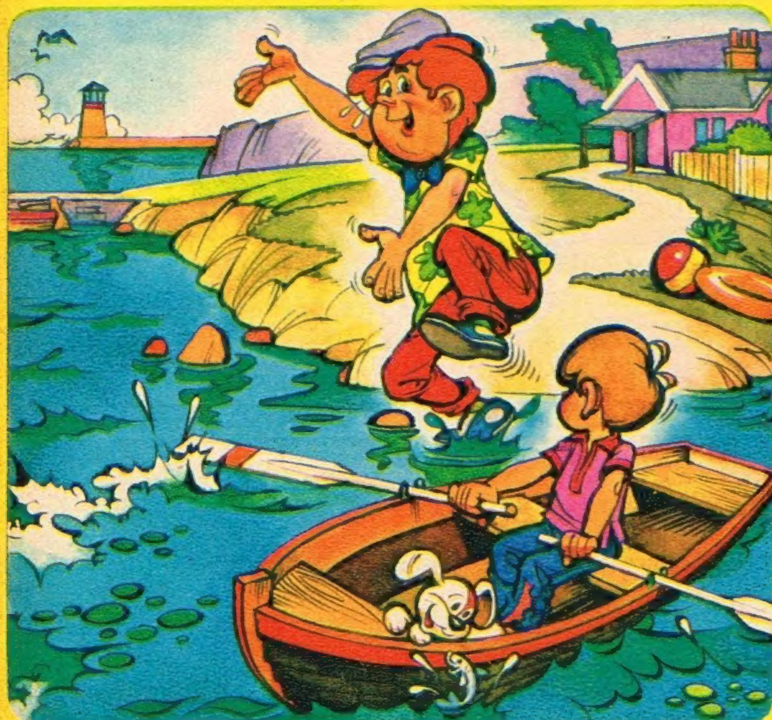
zit je stil?

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

OOM STUNTEL
en zijn neefje Handige Heintje

1. Kijk me die Heintje eens trots in zijn roeiboot zitten! Flap de hond is blij dat hij mee mag. „Kijk eens hoe goed ik roeien kan!" roept Heintje tegen oom Stuntel. Maar oom zegt: „Wat is er nu aan roeien? Helemaal niks! Het gaat niet snel en je wordt er alleen maar moe van. Zeilen, dat is pas sport!"

2. Oom staat net zo lang op te scheppen tot Heintje uit zijn boot komt om met oom Stuntel naar de zeilboot te gaan. Ook Flap gaat mee. „Hier zien jullie dan de zeilboot van oom Stuntel!" roept oom. „Dat is nog eens wat anders dan zo'n onnozel roeibootje. Nu zal ik jullie laten zien hoe ik zeil!"

3. Als oom in de boot springt, wuift Heintje hem na op de steiger. „Eerst moet ik het zeil optrekken," vertelt oom. „Dat noemen we hijsen. Ja, het is een hele kunst. Als de wind in het zeil blaast, ga je vanzelf vooruit. Je hebt er geen roeispanen bij nodig. Let maar goed op, Heintje, dan leer je het vast."

4. Ja, de wind blaast hard genoeg. Hij blaast zelfs de pet van het hoofd van oom Stuntel. Maar wat heeft die domme oom vergeten? Hij heeft de boot niet losgemaakt van de steiger. De boot zit vast met een stevig touw. En de wind blaast maar. Krakboem! Daar breekt de zeilboot stuk. „Oeioei!" roept oom.

5. De boot drijft meteen naar het midden van de plas. Maar er is een stuk afgebroken. Oom houdt zich vast aan de mast. Hij begrijpt dat een boot die stuk is niet kan blijven drijven. „Help!" roep oom. „De boot zinkt! Och wat een ongeluk! Ik kan anders zo goed zeilen en nu gaat het helemaal verkeerd!"

6. Oom is al bijna kopje-onder. Maar Heintje holt lachend weg om zijn roeiboot te halen. „We komen u zo meteen redden, oom!" schreeuwt hij. Oom houdt zich nog steeds vast aan de mast. Maar de mast is nu bijna helemaal onder water. Met heel angstige ogen kijkt oom Stuntel zijn neefje na. Het water is zo diep!

7. Wat een geluk dat Heintje zo handig roeien kan. In een paar minuten is hij met de roeiboot bij zijn oom. Die trekt zich op aan de rand en proestend en steunend klimt hij in de boot! Heintje trekt oom aan zijn broek aan boord. De boot schommelt wel, maar gelukkig slaat hij niet om. „Rustig maar, oom!" zegt Heintje.

8. Nu wordt oom door zijn kleine neef naar de kant geroeid. Toch maar goed dat Heintje een roeiboot heeft. Wat had oom anders moeten beginnen? Oom heeft wel erg opgeschept over dat zeilen. Nu heeft hij spijt. „Roeien is ook fijn," zegt hij zachtjes. „Nou en of," lacht Heintje en hij brengt oom veilig aan de wal.

We wonen allemaal

1. De familie Zonnemans, die in een gele caravan door de wereld trekt, komt vandaag langs een veldje, waar je heerlijk kunt spelen. „Laten we gaan voetballen!" roept de tweeling. Dat vinden ze bijna allemaal leuk. Wie spelen er niet mee?

2. Wiesje plukt liever bloemen. Marjo heeft iets lekkers gehaald. Lucie vindt dat je niet kunt voetballen met een pop in je armen. Oma en baby hebben hun eigen bal. En Loekie en Anja ook. Maar de anderen doen mee met de wedstrijd.

De tekenaar heeft zes fluitjes in de

in een gele caravan

3. Opa staat in het ene doel, oom Wim met de piano in het andere. Mama speelt voor scheidsrechter. Bas heeft zijn verf in de steek gelaten om achter de bal aan te lopen. En wie hollen er ook mee? De twee poesjes en Tippie de hond!

4. Papa Zonnemans botst tegen een van de tweeling op. Dat voel je niet in een spannende wedstrijd. Zie je Peter bij de poesjes? Het is een leuke middag. En straks gaan ze weer verder in de gele caravan. Waar zullen ze dan naar toe gaan?

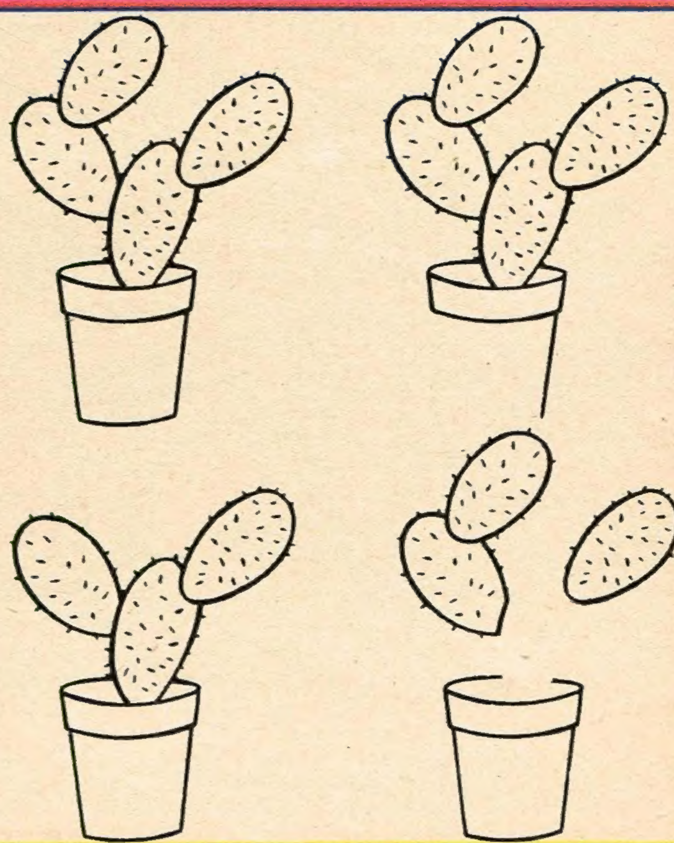
plaat verstopt. Kijk eens of je ze ziet!

LAAT ZIEN HOE KNAP JE BENT!

Dit is een stukje van een boerderij. De staldeur staat open. Welk dier is naar buiten gelopen? Trek een lijntje van het ene stippeltje naar het andere en je ziet het vanzelf.

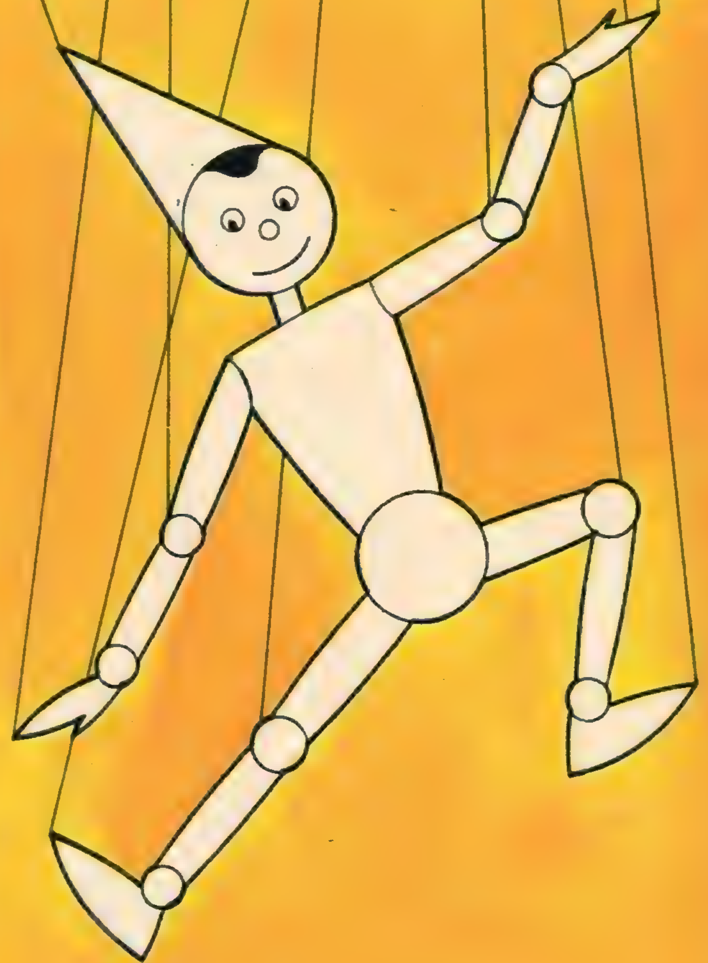
Drie bloemen en drie vlinders. Volg de lijntjes en je ziet welke bloem elke vlinder kiest.

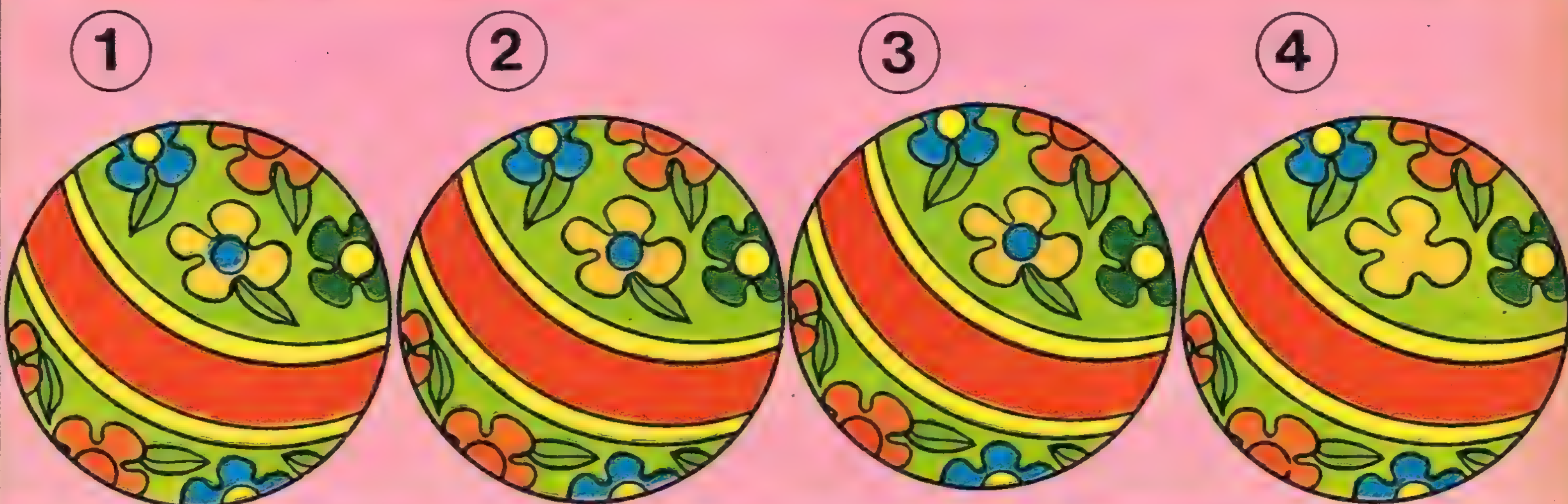
Vier plantjes. Plantje 1 is af. Aan 2, 3 en 4 moet nog wat gebeuren.

LAAT ZIEN DAT JE NOG MÉÉR KUNT!

Wie vindt het niet leuk om zo'n malle pias te kleuren? Pak gauw je kleurtjes en maak er wat moois van.

Vier ballen op een rijtje, die bijna hetzelfde zijn. Op één bal heeft de tekenaar wat vergeten. Als je goed kijkt, zie je welke bal een beetje anders is.

BEA BLUF WOU BIJ HET CIRCUS

Bea Bluf was met haar broertje Bert naar het circus geweest. Ze hadden gelachen om de clowns en om de aangeklede aapjes. Ze hadden de paarden, de olifanten, de leeuwen en de tijgers bewonderd. Maar ze hadden gegriezeld, toen ze een juffrouw hoog in de tent zagen klimmen. Ze hing aan een touw en ze maakte de moeilijkste kunsten.

„Ik wil later clown worden," zei Bert, toen de voorstelling was afgelopen.

„Poe," deed Bea Bluf, die graag opschepte. „Wat is er nu aan om clown te zijn! Gewoon een beetje gek doen en vallen! Nee hoor, ik ga een nummer met aapjes leren, want natuurlijk wil ik ook bij het circus, als ik groot ben."

„Misschien word ik dan wel leeuwentemmer," zei Bert. „Daar moet je heel dapper voor zijn. Dan ben je de dapperste man van het circus!"

„En ik word de dapperste vrouw van het circus!" riep Bea. „Ik ga kunsten maken, hoog in de tent!"

„Dat durf je niet!" lachte Bert. „Zo'n flauw meisje als jij durft nog niet eens in een boom te klimmen, haha!"

„Durf ik dat niet?" schreeuwde Bea. „Dat zal ik je eens laten zien. Ik klim in de boom naast ons huis en dan spring ik zo in jouw kamer. Je denkt dat ik dat niet durf, hè? Maar let maar eens op!"

Toen ze thuisgekomen waren, klom Bea in de boom. De buurkinderen kwamen kijken. „Ooo!" riep Jaapje de buurjongen, die ook naar het circus was geweest. „Bea lijkt die juffrouw van de voorstelling wel!"

Bea werd nog verwaander. Ze klom hoger en hoger en tenslotte was ze even hoog als het raam van Berts kamer.

„Let op!" schreeuwde ze. „Ik spring op de vensterbank!" Bea keek omlaag naar de kinderen. Toen zag ze pas hoe hoog ze was geklommen. En ze werd bang. Als ik val, zal ik mijn benen breken, dacht ze. En een gat in mijn hoofd krijgen.

„Komt er nog wat van?" schreeuwde Jaapje.

Bea begon te bibberen en ze keek opeens heel erg benauwd.

Alle kinderen riepen: „Je durft niet, je durft niet!" Bea schaamde zich. Ze wilde niet toegeven dat ze die kunst veel te gevaarlijk vond. Daarom bleef ze zitten. Op de hoge tak van de boom.

„Wij zullen je wel opvangen!" riepen de kinderen.

Toen klonk er opeens een zware, boze stem.

Het was Bea's vader. Hij was ontzettend boos toen hij zag dat zijn dochtertje zo hoog in de boom was geklommen. Daarom haalde hij vlug een ladder uit de schuur en klauterde naar boven om Bea uit de boom te halen.

„Foei, waaghals, moet je een ongeluk krijgen?" mopperde hij.

„Ik speelde juffrouw van het circus," riep Bea.

Toen zei vader: „De mensen die in een circus werken hebben heel veel jaren moeten oefenen om hun gevaarlijke kunsten uit te voeren. Wou jij nu zo maar zo'n juffrouw na gaan doen? Dat is ontzettend dom, begrijp je dat?"

Bea keek op haar neus.

„Dan ga ik later toch maar een apennummer doen," zei ze.

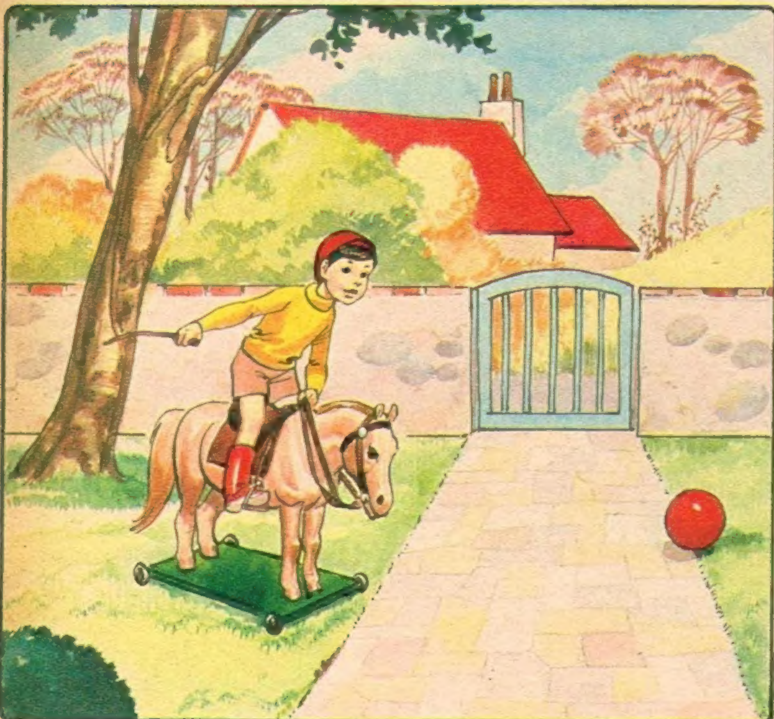
„Maar ook daarvoor moet je heel veel jaren geoefend hebben!" lachte vader.

Toen zei Bea niets meer.

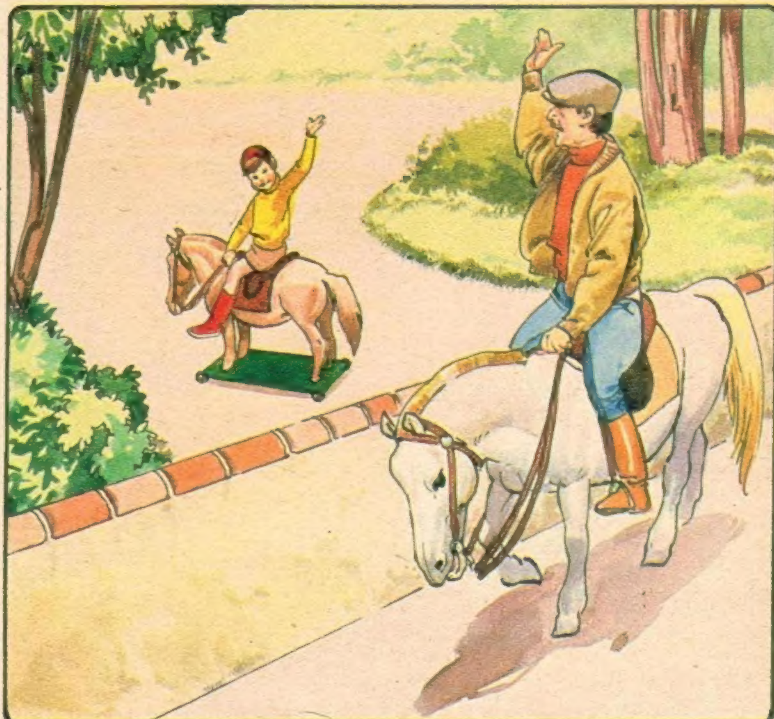
Ze had geen zin om zo lang te oefenen. En daarom zal Bea Bluf wel nooit bij het circus komen.

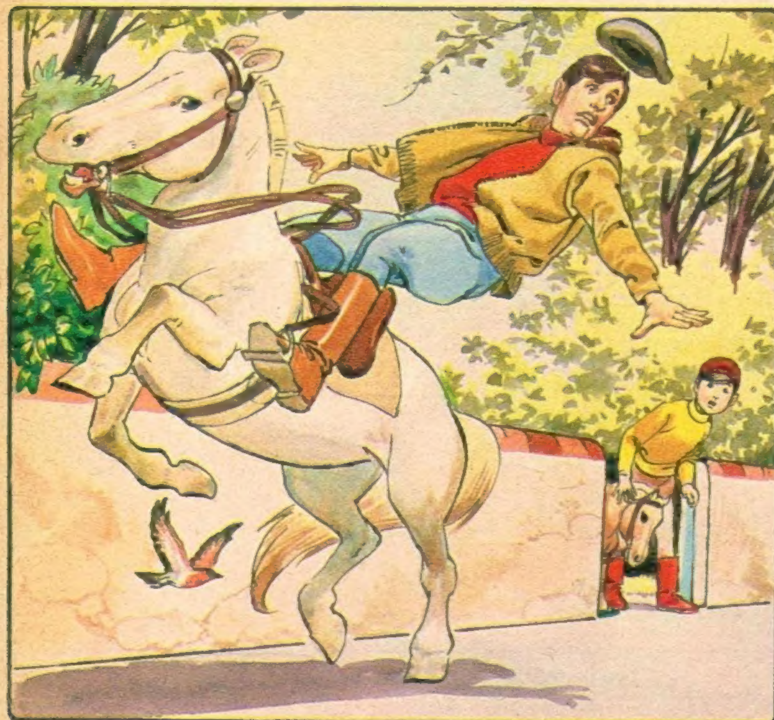
Mevrouwtje

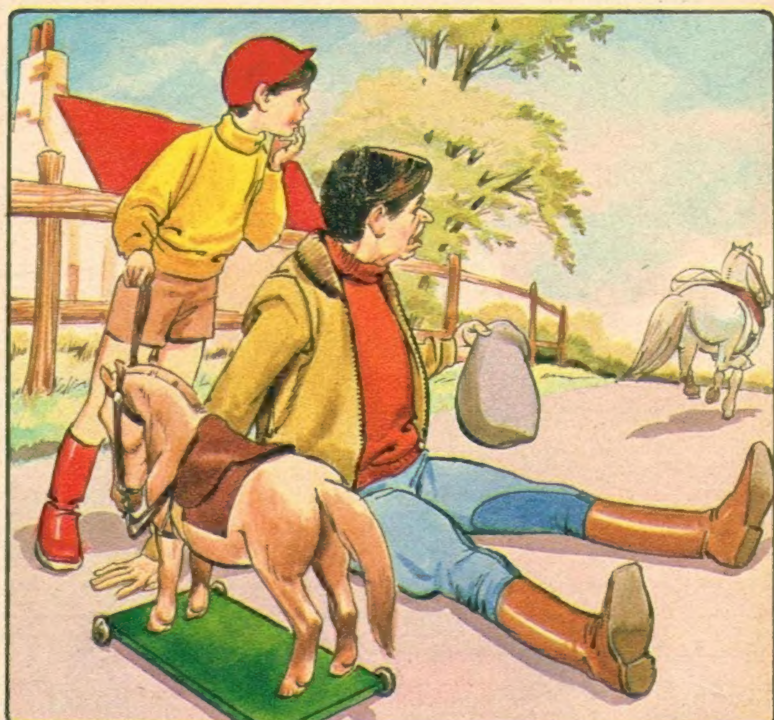
1. Dit is Pukkie Sprokeboom op zijn houten speelgoedpaard. Pukkie is eigenlijk een jongetje uit Sprookjesland. Maar dat weet niemand. Hij doet of hij gewoon bij de mensen hoort. Dat doet zijn zusje Wanda ook. En mevrouwtje Sprokeboom laat er niets van merken dat ze de sprookjeskoningin is.

2. Daar is boer Knol, de buurman. „Hoi, Pukkie!" roept hij. „Wat heb jij een fijn speelgoedpaard. Het lijkt wel echt!" „Was het maar waar," schreeuwt Pukkie. „Ik wou dat ik een echt paard had, dan hielden wij samen een wedstrijd, wie het hardst kon draven!" Net heeft hij dat gezegd of. . . oei!

3. Het paard van boer Knol schrikt van een grote vogel die vlak langs zijn ogen vliegt. Het begint te steigeren en omdat boer Knol niet oplet, tuimelt hij achterover van zijn paard. Hij heeft de teugels uit zijn handen laten glippen. Het paard slaat op hol. Pukkie wordt er bleek van.

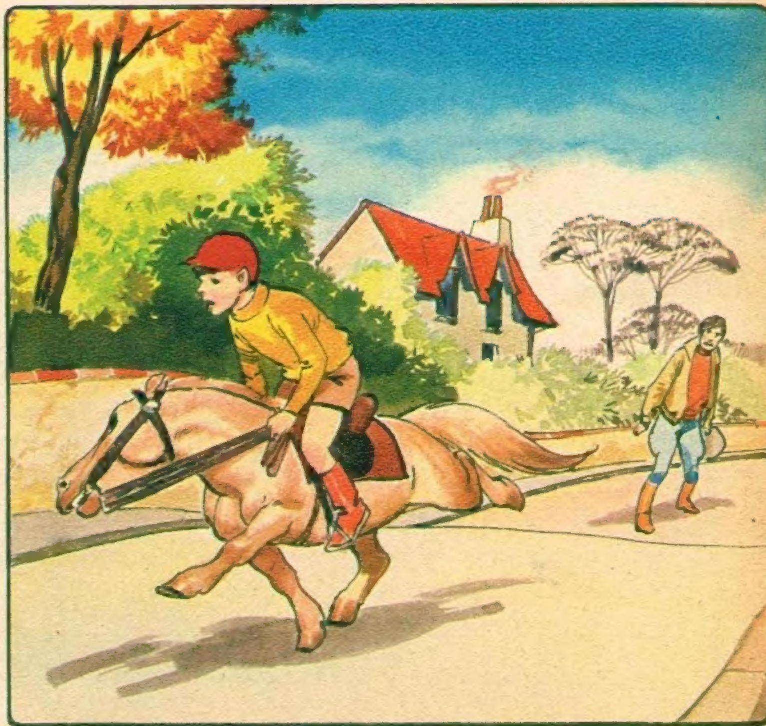
4. Gelukkig heeft boer Knol zich geen pijn gedaan. Maar zijn paard is ervandoor. Hoe krijgt hij dat hollende dier te pakken? Boer Knol zit een beetje suf te kijken. Hij heeft ook zo'n harde smak gemaakt. Hij is er draaierig van. Pukkie denkt intussen: hoe kan ik boer Knol helpen?

Redactie en Administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 1 84 10. Abonnementsprijs: 35 cent, per kwartaal (13 nrs.) f 4,55. Losse nummers: 50 cent. Girobetaling: Ontvangt U het blad per post onder adresband: girorekening 230200 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad postabonnementen Haarlem met vermelding: Bobo. Ontvangt U het blad van de wederverkoper, gebruik dan postrekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad met vermelding: Abonnement Bobo.

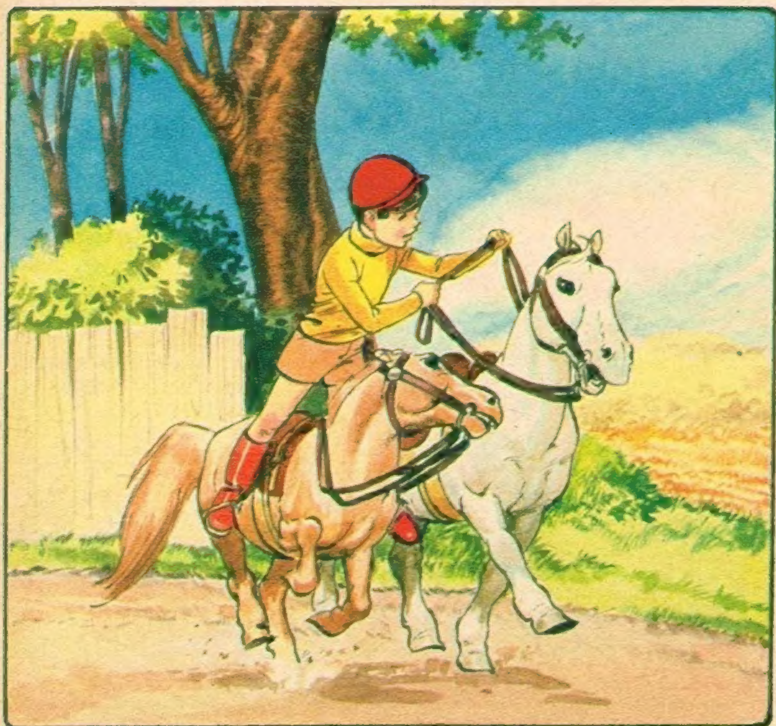
Sprokeboom

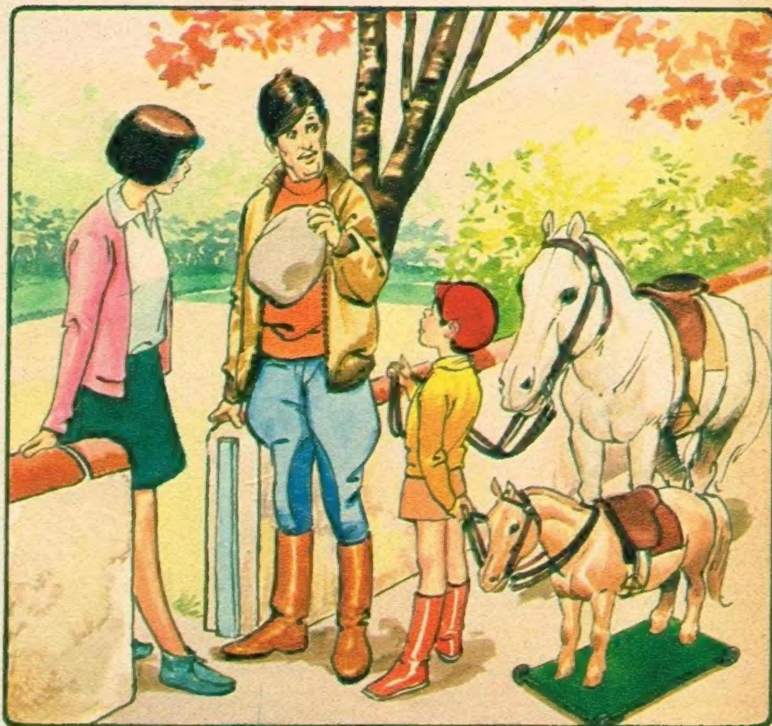

5. Natuurlijk kent het sprookjesjongetje nog wel een paar toverwoorden. Maar de mensen mogen niet weten dat hij toveren kan. Dan zou iedereen hem om hulp komen vragen. Daarom fluistert hij zijn toverspreuk achter zijn hand, zodat boer Knol het niet horen kan. Wat gebeurt er nou?

6. Het houten speelgoedpaard is opeens een echt paard geworden. Pukkie springt erop en rent het paard van boer Knol achterna. Boer Knol krabbelt overeind. Hij knippert met zijn ogen. Zie ik dat nu goed? denkt hij. Of ben ik nog niet lekker van de val? Het paard van Pukkie kan lopen!

7. Pukkie heeft op het toverpaardje het paard van buurman gauw genoeg ingehaald. Hij pakt het bij de teugel. En hij klopt zijn betoverde speelgoedpaardje op de nek. „Brave jongen," zegt hij. „Nu moet je weer van hout worden, anders krijgen we moeilijkheden." Dan gaan ze haastig naar huis.

8. Mevrouwtje Sprokeboom is naar buiten gekomen. Boer Knol vertelt wat er gebeurd is. Opeens staat Pukkie bij hem. Het grote paard is terecht. En het kleine speelgoedpaard? Het is tóch van hout en het rijdt op wieltjes! „Dank je wel, kerel!" zegt boer Knol. En hij denkt: ik heb me toch vergist!

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 7 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel.

Bobo's kijk- en vragenspel

Deze kinderen maken een schoolreisje met een grote boot. De meesters en juffrouwen letten goed op dat ze niet in het water vallen. Wij gaan ook goed opletten. Dan weten we het antwoord op de vragen die hieronder staan.

1. Hoeveel zeilbootjes zie je?
2. Hoe komt een zeilbootje vooruit?
3. Heb je bij een zeilboot roeispanen nodig?

4. Hoeveel vlaggen zie je?
5. Wanneer steken we de vlag uit?
6. Hoeveel vlaggen zijn wit?

7. Er staan... kinderen op de plaat.
8. Er zijn... jongens.
9. Er zijn... meisjes.

10. Hoeveel schoolmeesters zie je?
11. Hoeveel hebben er een zonnebril op?
12. Er is één meneer die geen meester is. Wat is hij dan?

13. Hoeveel reddingsboeien zijn er?
14. Wanneer gebruiken we die?
15. Wat gebeurt er als je zo'n band om hebt?

16. Er staan... zeemeeuwen op de plaat.
17. Er zijn... ballonnen.
18. Zijn het jongens of meisjes die een ballon vasthouden?

1. vijf, 2. Door de wind, 3. Nee, 4. tien, 5. als het feest is, 6. drie, 7. acht; 8. vijf; 9. drie; 10. drie; 11. een; 12. de kapitein!
13. drie, 14. als iemand in het water valt, 15. Dan blijf je drijven, 16. drie, 17. twee, 18. jongens.